

Sygn. akt: XU-174/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 22 lipca 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **A. S. (1)**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 21 stycznia 2014r. znak: (...). (...)

w sprawie **A. S. (1)**

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 174/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni, A. S. (2), wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 21 stycznia 2014 r., znak (...). (...), uchylającej w całości orzeczenie organu I instancji i zaliczającej wnioskodawczynię do lekkiego stopnia niepełnosprawności z symbolem przyczyn 05-R. Orzeczenie zostało wydane do 31 stycznia 2013 r., nie udało się ustalić od kiedy istnieje niepełnosprawność, natomiast ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 26 września 2013 r. i domagała się jej zmiany poprzez zaliczenie jej do wyższego stopnia niepełnosprawności.

W uzasadnieniu odwołania, wnioskodawczyni podniosła, iż lekarz który ją badał nie oglądał żadnych zdjęć ani płyt z rezonansu i tomografii. Neurochirurg stwierdził, że jest uszkodzony rdzeń kręgosłupa i lepiej tego nie ruszać bo może być wózek inwalidzki. Ponadto w kwietniu tego roku idzie na oddział kardiologii na zabieg koronografii, ponieważ ma bardzo niski puls a ciśnienie tętnicze jest i wysokie i niskie. Ponadto, oczekuje na zabieg zaćmy oczu. Wszystkie te dokumenty były dostarczone na konsultację lekarską, ale lekarz orzecznik w ogóle nie brał tego pod uwagę, a lekarze specjaliści do których chodzi mówią, że bez problemu powinna dostać umiarkowany stopień niepełnosprawności, bo jej stan zdrowia naprawdę się nie poprawia (k. 3).

*

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy – Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W., wniosł o jego oddalenie, z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy zarzucił, iż skład orzekający stwierdził, że werdykt organu I instancji jest sprzeczny z obowiązującymi przepisami, wobec czego ustalił u wnioskodawczyni lekki stopień niepełnosprawności (k. 4).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni ma 55 lat, wykształcenie zawodowe, ostatnio wykonywała prace sprzątanania.

Orzeczeniem z dnia 14 listopada 2013 r., (...) d/s Orzekania o Niepełnosprawności we W., wnioskodawczyni nie została zaliczona do żadnego stopnia niepełnosprawności.

W dniu 4 grudnia 2013 r. wnioskodawczyni złożyła odwołanie od orzeczenia organu I instancji.

Po rozpatrzeniu odwołania, Wojewódzki Zespół d/s Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W., orzeczeniem z dnia 21 stycznia 2014 r., uchylił zaskarżone orzeczenie w całości i w poszczególnych punktach orzekł o:

- I zaliczeniu ubezpieczonej do lekkiego stopnia niepełnosprawności;
- II symbol przyczyny niepełnosprawności 05-R;
- III orzeczenie zostało wydane do 31 stycznia 2016 r.;
- IV niepełnosprawność istnieje – nie udało się ustalić;
- V ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 26 września 2013 r.

Dowody:

- dokumentacja w aktach (...) (plik w aktach sprawy).

Ubezpieczona cierpi na zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z podmiotowym zespołem bólowym, niedoczynność tarczycy, niedosłuch na ucho lewe, bóle głowy w wywiadzie.

Stan zdrowia wnioskodawczyni nie uzasadnia zaliczenia jej do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Wnioskodawczyni może być zaliczona do lekkiego stopnia niepełnosprawności z symbolem 05-R do stycznia 2016 r., ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od września 2013 r., daty powstania niepełnosprawności nie da się ustalić.

Dowody:

- opinia biegłych sądowych z 22.01.2014 r. – karta 19-v.19.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jako bezzasadne, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie, a w szczególności z akt (...) i znajdującej się tam dokumentacji medycznej oraz z opinii biegłych sądowych, Sąd Rejonowy nie znalazł podstawy do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Zaskarżonym orzeczeniem Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 21 stycznia 2014 r. (znak (...). (...)), uchylił zaskarżone orzeczenie organu I instancji w całości i w poszczególnych punktach orzekł o:

- I zaliczeniu ubezpieczonej do lekkiego stopnia niepełnosprawności;

- II symbol przyczyny niepełnosprawności O5-R;
- III orzeczenie zostało wydane do 31 stycznia 2016 r.;
- IV niepełnosprawność istnieje – nie udało się ustalić;
- V ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 26 września 2013 r.

Zgodnie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tj. Dz. U. z 2010 r., nr 214, poz. 1407 ze zm.), do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Natomiast w myśl z ust. 3 w/w artykułu, do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaka wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania niniejszej sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego. Pełne wyjaśnienie spornych okoliczności wymagało bowiem wiadomości specjalnych, jakimi Sąd nie dysponował.

Jak wykazał biegły sądowy z zakresu neurologii, wnioskodawczyni pozostaje w kontakcie logicznym. Porusza się samodzielnie, chód ma prawidłowy. Podawany wzrost 164, waga 67 kg. Rozbiera i ubiera się sprawnie samodzielnie. Nie stosuje zaopatrzenia ortopedycznego. Czaszka normokształtna, średniowymiarowa, bez blizn i ubytków kostnych, opukiwaniem niebolesna. Gałki oczne osadzone i ruchome prawidłowo. Oczopląs nieobecny. Słuch nieco osłabiony na ucho lewe, ale bez zaburzonej komunikacji werbalnej. Prawidłowa ruchomość mięśni mimicznych twarzy, czucie niezaburzone. Ł. podniebienne symetryczne z prawidłową ruchomością przy fonacji. Praktyczne bezzębie-ma tylko 3 zęby w żuchwie. Kończyny górne bez cech niedowładów, z prawidłową ruchomością we wszystkich stawach, odruchy głębokie obecne, napięcie mięśniowe prawidłowe, czucie różnicuje prawidłowo. Kończyny dolne bez niedowładów, odruchy głębokie równe, napięcie mięśniowe prawidłowe, bez patologicznych objawów piramidowych, czucie niezaburzone. Objaw L'a i N. ujemne, objaw B. ujemny. Kręgosłup o fizjologicznych krzywiznach z prawidłowym napięciem mięśni przykręgosłupowych, z dobrą ruchomością: sięga brodą do mostka deficyt skłonu 30 cm. Z. prawidłowa. Objawy oponowe ujemne. Próba R. prawidłowa.

Natomiast biegły sądowy z zakresu chirurgii wykazał u wnioskodawczyni ma chód samodzielny, sprawny. Do badania rozbiera się samodzielnie, sprawnie. Budowa prawidłowa, symetria i proporcje dobrze zachowane. Głowa średniowymiarowa, niebolesna na opukiwanie. Kręgosłup o zachowanych krzywiznach fizjologicznych. Napięcie mięśni przykręgosłupowych prawidłowe. Ogranicza ruchy pochylania do przodu w zakresie kręgosłupa szyjnego lędźwiowego: brodą nie dosięga do mostka (test broda-mostek - 2 cm), palcami rąk w skłonie dosiężnym nie dotyka do podłoża (test palce-podłoga - 30 cm). Z pozycji leżącej na plecach powraca do siadu haskiego ze wspomaganiami rąk. W siadzie płaskim palcami rąk nie sięga palców stóp (- 10 cm). Kończyny górne: ułożone swobodnie; umięśnienie symetryczne; obrysy stawów niepogrubiałe; ruchomość dobrze zachowana; dobra sprawność chwytnej rąk. Klatka piersiowa symetryczna, ruchoma oddechowo. Brzuch: wysklepiony w poziomie klatki piersiowej; miękki; bez oporów patologicznych; objawy otrzewnowe nieobecne. Miednica ustawiona poziomo, niebolesna na ucisk przednio-tylny i boczny. Kończyny dolne: ułożone swobodnie; umięśnienie symetryczne; obrysy stawów i ich ruchomość dobrze zachowana.

Biegli sądowi rozpoznali u wnioskodawczyni zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z podmiotowym zespołem bólowym, niedoczynność tarczycy, niedosłuch na ucho lewe, bóle głowy w

wywiadzie, jednakże w opinii biegłych brak jest podstaw do zaliczenia wnioskodawczynie do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Jak wskazali w uzasadnieniu swojej opinii biegli sędziwi zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa wykazane w badaniach obrazowych w niewielkim stopniu upośledzają sprawność ruchową - w badaniu przedmiotowym wykazano dobrą ruchomość kręgosłupa bez innych objawów uszkodzenia ośrodkowego lub obwodowego układu nerwowego.

W ocenie biegłych, orzeczenie wydane przez (...) w dniu 21 stycznia 2014 r. było prawidłowe i uwzględniało stan zdrowia ubezpieczonej i obowiązujące przepisy.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentacji leczniczej wnioskodawczynie oraz dokumentacji organu rentowego, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Ponadto, Sąd uznał za wiarygodną, opinię sporządzoną w toku niniejszego postępowania przez biegłych sądowych. W ocenie Sądu, wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest rzetelna, oparta na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy i badaniu wnioskodawczynie i Sąd w pełni podzielił dokonane w niej ustalenia, iż wnioskodawczynie jest niepełnosprawna w stopniu lekkim, zatem orzeczenie organu rentowego było zasadne.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do zanegowania takiego stanowiska biegłych. Tym bardziej, że wydana opinia przez biegłych sądowych zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające rozpoznane u wnioskodawczynie schorzenia i stopień ich nasilenia po przeprowadzonym leczeniu. Biegli sędziwi obowiązani są zaś orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Zatem ich pole orzekania nie jest ograniczone żadnymi dodatkowymi kryteriami, poza obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłych opinii, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia wnioskodawczynie, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Tym bardziej, że są to specjaliści z dużym doświadczeniem medycznym i stażem orzeczniczym. Wydający w sprawie opinię biegły sądowy jest lekarzem niezależnym od stron i nie ma żadnego powodu, aby orzekać na korzyść którejkolwiek ze stron. Zgodnie z art. 282 § 2 k.p.c. w związku z art. 283 § 2 k.p.c. biegły sądowy wydający opinię w niniejszej sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłego, jak i jego rzetelności przy wydaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie, Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiście pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Organ rentowy nie złożył zastrzeżeń do przedstawionych przez biegłych opinii, natomiast wnioskodawczynie na rozprawie w dniu 22 lipca 2014 r. wyraziła tylko swoje niezadowolenie z treści opinii.

Zgodnie z art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Samo niezadowolenie stron z opinii biegłych nie uzasadnia jednak zażądania dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych, tym bardziej, gdy strony nie zgłosiły do nich żadnych zastrzeżeń.

Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a

nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy. Z tego też względu zastosowanie art. 286 k.p.c. pozostawione jest uznaniu sądu, co jednak w niniejszej sprawie – zważywszy na powyższe okoliczności – nie dało podstaw do jego zastosowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczyni, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.